

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For U.N.A. members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не несуть відповідальності за зміст редакції.

Адреса: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Війна і політика

Американські політики і публіцисти щораз частіше й одвертіше висловлюють думку, що війна у В'єтнамі терпить на тому, що її ведеться під надто великим впливом політичних міркувань. Очевидно, в кожній війні стратегія і політика тісно пов'язані. З нашої визвольної війни відомо, що на похід з'єднаних українських армій на Київ у 1919 році вплинули головні політичні й престижні мотиви. — Черчилль з розумних політичних мотивів наполягав в останній світовій війні на творенні другого фронту від північно-західних берегів Чорного моря до Балтики, щоб не тільки відрізати всі німецькі армії, які були на Сході Європи, але й перешкодити союзним советським арміям у поході на захід. — Труман в Корейській війні з політичних причин спротивався планові генерала МакАртура збомбардувати манджурське заплілля комуністичної армії, а Айзенгавер також з сутю політичних мотивів обіймав був під час своєї виборчої кампанії негайно закінчити Корейську війну, коли стане президентом.

Отже і президент Джансон не може вести війну у В'єтнамі, не зважаючи на настрої в американському громадянстві та на становище своїх західноєвропейських союзників і різних великих нейтральних країн, з якими Америка хоче жити у згоді. А проте, останнім часом різні поважні американські коментатори зпертають увагу на надто тісний і шкідливий зв'язок В'єтнамської війни і цюгоричних виборів в Америці.

Ось так у "ЮС НЮЗ енд Ворлд Ріпортер" з дати 22-го серпня н.р. у статті "Чого треба, щоб виграти війну?", автор твердить, що не тільки Білий Дім, але й в'єтнамці рахуються із впливом в'єтнамської війни на вибори у цьому і 1968 роках. Південнов'єтнамські патріоти побоюються, що саме в передвиборчому часі 1968 року Північний В'єтнам поведе велику офензиву, і тоді в Америці з'явиться кандидат, що — як Айзенгавер у 1952 році — пообіцяє негайний мир. Названий журнал твердить, що, вперше найбільш інтенсивної акції американського летунства над Південним і Північним В'єтнамом та вперше дворічної тактики американських збройних сил у В'єтнамі, "шукати і бийти" — комуністичні збройні сили зростають у швидкому темпі, аніж темп винищення комуністів: від початку цього року комуністичне військо зросло там з 230,000 до 283,000 воїнів, а вбитих, ранених і полонених комуністів було за той час 35,000. Отже логічно читатимемо там висновок: щоб примусити Північний В'єтнам відтягнути свої сили з Південного В'єтнаму і не вислати їх туди більше з ризиком винищення, треба не 300 і не 400 тисяч американського війська, а 750 тисяч, як це будуть виставляти фахівці. Але, щоб мати стільки війська, треба прокласти резерви. Цитований журнал відповідає устаткуванням — ближче не названо — американським старшинам, чому Президент отається за покликанням резервів. "Во це — політичний динаміт".

Що саме думку в іншій формі висловлює синдикальний публіцист, відомий прихильник української визвольної справи, Едгар А. Маврер, у статті "Мирові звороти і смертельна війна". Він твердить, що президент Джансон свідомий того, що його останній заклики до уряду Північного В'єтнаму "Припинити турбувати сусідів" не матиме практичного вислідку, але, складаючи такі заяви, "Джансон і Ракс думають не так про мир у В'єтнамі, як про мир з так званими приятелями, зокрема Індією, який не залежить ні на якому мирі за винятком власного і яка боться, щоб її втягнути в "поширену" війну". Президент Джансон не може забувати, що в Демократичній партії існують поважні розбіжності в поглядах на війну у В'єтнамі і, зрозуміло, він мусить старатися своєю політикою у тій війні досягнути повну єдність в партії. Однак, Маврер побоюється, що всі ті миротворчі жести тільки продовжують війну і поглиблюють американські жертви. Косігін і Мао Тсе-тунг напевне свідомі того, що Го Чі-мін не зможе перемогти Америку. Але їм вигідна довга війна у В'єтнамі, щоб мати час для власних справ.

Миротворчі "голоси" закликають президентів Джансона, "поширення війни" у В'єтнамі, а війновичі "яструби" — залюбки і надто делікатні методи воювання. Стоячи під натиском "лівих" і "правих" — дуже трудно Президентів приймати рішення. Старіючись задовольнити одних і других, він знає долі всіх тих, що шукають політичних компромісів: не заспокоює ні одних, ні других. А втім, президент Джансон безумовно усвідомлює свою історичну відповідальність. І цитований публіцист Едгар Маврер, хоч належить до "правих" опозиціонерів, твердить, що "нікий тексаець" не погодиться на такий мировий компроміс у В'єтнамі, який впустив би комуністів до коаліційного уряду.

Т. Мацьків

КОМЕНТАРІ ЗАЙВИ

В "Ізвестіях" з 3 липня ц.р. співробітник цієї газети, С. Лосєв, вмістив репортаж п. н. "Дула слава", який говорить сам за себе.

С. Лосєв пише, що редакція послала його до села Новоспаське, Ульяновської (кол. Симбірської) області, написати про тамтешній народний університет. Про працю та успіхи цього народного університету розписалася не лиш місцева, але й крайова преса. Щоб заохотити інших, тому університетові призначено від Товариства "Знання" першу нагороду та всеосяжну премію. Словом — зроблено велику рекламу. Щоб читач не посуджував мене в односторонності, подаю переклад репортажу Лосєва:

"І от я в селі Новоспаське. Розгортаю районну газету. Цей великий поділ вона присвятила дві шпальти, обласна газета — одну, а "Советская Культура" вмістила згадку. На адресу новоспаського градунта — новоспаського народного університету культури — полився потік побажань.

"І нараз все виявляється "очковитирательством" (тобто замилюванням очей, буйдою) або попросту кажучи обманом, щось аля "потомкинське село" — прим. перекладача. Цього не заперечує і секретар райкому партії Анастасія Белоусова.

— А ми тієї премії не просили. Хто дав — той нехай і розбирається, — заявила вона, бувши переконана в тому, що ті, які дали нагороду, самі собі шкідливі не будуть.

— А як же почувують себе ті люди, які одержали ці нагороди? Ось вони подумали: "Ми нічого не робили і дістали першу нагороду, а що ж тоді робили ті, які дали другу, третю нагороду? Нарешті, як працювали п'ятьдесяти таких же самих університетів, що знаходяться в Ульяновській області?"

— Я на обман не піду і нікому не буду помагаю обманувати! — заявив директор Новоспаської дитячої музичної школи, Николай Євстигнев, якого нагородили грамотою як одного з кращих лекторів Совєтського Союзу. — І грамоти не хочу! — закінчив директор.

— Чому?

— Я ні одної доповіді не прочитав у цьому народному університеті.

"Це добре, що цей молодий учитель музики виявився чесною людиною. А що думас про всю ту справу Аля Гогіна, декан факультету здоров'я, який також висловлено призначення як один з найкращих доповідачів у Союзу. Аджеж відомо, що вона один — єдиний раз виступила перед молоддю районного центру з розповіддю про свою туристичну подорож по Чехо-Словаччині.

— Але ж по правді у нас немає ніякого факультету здоров'я, — каже Аля Гогіна. — Немає ні постійного числа слухачів, ні викладачів.

— В дійсності немає у нас ніякого університету, — до-

дас декан музичного факультету, Тамара Хомченко. — Нам дали найпримітивніші приклади. Про Чайковського всього 45 хвилин! Проведіть дискусію — і все. Грамоти, премії, нагороди!... А ми нічого не робимо. От знайди в пресі галас і тільки всього, а тепер навіть нам ніяково.

"А почалося все з того, що в районній газеті "Сільська Правда" появилася стаття студента технічного інституту, В. Харитонова:

"... Я тільки слухав виклади про Мусоргського, Чайковського і при тому думав, як багато я пропустив би з цього чарівного світу музики, якби не було народного університету культури."

"В дійсності тих викладів не було. Правда, вони були оголошені, але ніхто їх не виходив. Питався Харитонова, чому він таке написав.

— Я не писав. Мені приносили і кажуть: "Підпиши!" І тільки підписав готову статтю...

— Я й сама тепер не рада, — каже тов. Белоусова, — що хтось затіяв таку історію з нашим університетом... з нагородами... По правді, у нас нема слухачів, нема й факультетів. Виклади не відбуваються. А чому? Районовий Дім Культури зовсім не працює.

— Як же ж буде тепер з цією всеосяжною премією?

— Про нас багато написали, але тепер ми візьмемося за працю...

"Везу мовно, за працю треба взятися. А покищо чи не краще було б піти за прикладом Н. Євстигнева, який не хоче "дути слави" і зрікся незаслуженої "нагороди?"

— Чи потрібно коментувати?

Таке чудо-диво сталося у селі Новоспаському. А скільки у нас на еміграції таких сіл? Чи хтось про них пише? Чи не час і собі сказати правду в очі і перестати писати стилем Харитонова? А коли вже й друкується у нашій пресі про всілякі осяги й успіхи, чи не час взятися до праці, щоб дійсно заслужити на ці похвали? Варто б над цим застановитися...

СОРОМЛИВИЙ ЮХИМ

"Ліричність у прозі" — під таким заголовком велику статтю вистав 10 червня в "Літературній Україні" письменник Юхим Мартич. Боязко, але все ж таки він сказав і про письменників, розстріляних та замучених на каторзі з наказу Москви:

"Новела Григорія Косинки — це вірш. І водночас це справжня проза".

"Глибоколір і чини м був найвидатніший з майстрів сюжетної прози української літератури 20-30-их років Олександра Слісаренко".

"Дуже ліричною була проза й драматургія Івана Дипровського".

Натомість дуже невизначено промишляв Юхим Мартич про долю цих та ряду інших письменників: "З причин, відомих кожному, вони не встигли на повну силу розкрити свої дарування".

кожному забезпечити таке життя й таку вигоду, якої тепер не має й найбагатший гадз". (ст. 290).

І після того, виписавши Олексі користі спільної господарки для громади й для окремих селян, закінчує свою лекцію так:

"Таким способом можна буде так зробити, щоби не було ні багатих ні бідних, а були всі рівні люди робучі, котрі за свою працю жили б хороше і в достатку і не терпіли б такої нужди, як тепер".

Вияснивши Олексі, що він повинен "працювати для громадського добра", бо, мовляв, під час науки він "якби довг затагував у всіх людей, що його вдержували"... — Олекся заявляв: "Ох, брате, брате любий! Святий Бог дасть, що з наших Сторожів буде колись світові якась користь! Най тебе Бог держить на тій дорозі, колись на ню став". (ст. 295).

Олекся і його жінка Олена захоплюються програмою Мирона, і в його очах "до двох довгих-довгих років перший раз закрутилися чисті сльози зворушення". "Весь світ мені прояснився, — думав він, — нова сила вступила в мене, немов це кожне з тих бідних, прибитих недолею, погорджених людей частину свого життя, своїх надій, свої сили вливало в мене!"

Ось тут з'ясовані Франкові погляди — це його програма на ціле життя. Він був їм вірним тоді, коли співпрацював із польськими соціалістами, і тоді, коли засновував українську Радикальну партію, і тоді, коли разом із М. Грушевським творив українську На-

Мирослав Борисюк

б. дир. гімназії

УКРАЇНСЬКА ГІМНАЗІЯ В РІМІНІ

(З нагоди з'їзду в Торонто)

Українська історія наших часів занотувала у черзі героїчних змагань нашого народу той світлий феномен, що ним стала Перша Українська Дивізія УНА у своїх походах від Бродів аж до Ріміні. Коли закінчилась друга світова війна повною капітуляцією Німеччини, Дивізія відійшла з бойового фронту, з-під Гнаусу й Гляйхенбергу, з-під Мурека й Ст. Стефана й збрюся в руках, щоб в умовах повсюдної доби формувати майбутнє. Дивізія з честю складала зброю й відійшла, як думалося, в запас, виконавши на своїх відтинку все так, як цього вимагала національна гордість.

Тому ані табір у Белларії, ані пізніше табір у Ріміні не стали для наших воїнів символами понижень, навпаки, вони засіяли маяками нової надії на перемогу, несучи на Рідні Землі радісний виступ, що ми збереглися, щоб у слушний момент здійснити наше тверде бажання: жити й працювати для своєї Батьківщини. Тож наші юнаки, замінюючи кріс на книжку, а багнет на перо, мусили на деякий час перестати думати про втрачені військові позиції і перейти на нові, також відповідальні й важливі. Во дивізійники — це були здібніша інтелігент, інтелектуальні професіоналісти, студенти, що "останні сторінки історії не писали в тишій залі, а писали потім і кров'ю під револьвером, під тріск салів на бойовищах під Бродами, Львовом, Віднем, Жліною, Ваньською Вистриною, Грацом, Марбургом".

Для нас усіх, що опинилися в червні 1945 року на полях Белларії, стало ясним, що вже не будемо маршувати далі, що це напевне постійна та відповідна ситуація. За огорожею з колючого дроту розтаборилося до десяти тисяч воїнів, об'єднаних спільним горем і спільними думками: не підкоритися ані ворогові, ані долі. У напружених умовах життя, голодні, з намагами до гризти, під "немилосердно палочним сонцем, без шатер і накривал", довелось нам прожити багато тижнів. Але найгірше дошкуляла невпевненість положення, коли червоні шакалі з "репатріційної комісії" бродили по табору, агітуючи обелесними словами вертатися на "родину". В ті грізні дні наше рядове воїнство, яке англії на домагаючи червоних відокремили від командного складу, рішуче заявляло, що повернеться під рідні стріхи лише тоді, коли на нашій землі буде знищений хижачий комуністичний режим.

Репатріяція перейшла понад головами дивізійників як злочаста градова хмара, і вони відтікнули з полешкою. Небувалий ентузіазм огорнув цілий табір, що почав виявлятися передусім у покрашанні примітивних жител, а далі в організації курсу, викладового й музичного

гуртків, інформаційного бюро, газети, гумористичної однодівки.

Для впорядкування цієї багатогранної діяльності створено при Команді Табору культурно-освітню рефературу. Також зорганізовано Курінь Молоді, в якому згуртувалось понад двісті юнаків для фізичного та інтелектуального шкolenня.

Думка про заснування матуральних курсів вийшла з учительського активу, що згуртувався довкола Куреня Молоді. Після кількох зустрічей, ініціатором яких був проф. Олександр Монцібінович, провідник Куреня Молоді, запропоновано мені зайнятися цією справою, організуючи учительський склад і учнів.

Проголошено набір учнів із закінченою сьомою класою гімназії, або й рівних, з виключенням тих, що мали так звані "воєнні матуральні дипломи". За програму навчання прийнято класичний тип (латина й грека) для тих, що дихали предметами гуманістичного (латина) для більш завантажених, математично-природничий для поглиблення цих дисциплін та загальноосвітній для тих, що в деяких предметах мусили починати від основ.

Умовою для прийняття став загальний іспит з п'яти основних предметів: української мови, історії, математики, чужої мови та релігії. Відразу виявились великі труднощі, але фанатики цієї справи вважали, що немає таких труднощів, які не можна побороти.

В першу чергу треба було знати підручники та приладдя до писання, а далі приміщення, устаткування та засоби прохарчування. Всього цього треба було добавитися спершу у англійських військових властей, а далі у Римі, з яким зв'язку тоді ще майже не існувало.

На письмово та усні іспити згодилось 230 кандидатів, з яких після довгих дебатів прийняли 170. Опитування кожного кандидата строга та ретельна, при чому брались під увагу його фізичний і духовний розвиток. Подвійним явищем було те, що учнями Матуральних Курсів стали юнаки з усіх українських земель — від Кавказу аж до Карпат. Присмо було дивитися на народження Дибаси, киян, харків'ян, волинців, галичан, закарпатців, що із небувалим запалом горнулися до науки. Незрозумілим, однак, було те, що із молодого старшинського складу зголосилося тільки двоє: хоча і з цієї групи вийшло найбільше пропозицій в справі створення курсів.

Незабаром Матуральні Курси стали в центрі уваги всієї таборової громади, які лежало на серці добро нашої студентської молоді.

(Закінчення буде)

ГОЛОС ЧИТАЧА

ЖМУТ ДУМОК ПЕРЕСІЧНОГО ЧИТАЧА

Для пересічного читача української преси і читання може часом спричинити досить поважні труднощі, а деколи навіть неприємну сенсацію, дуже схожу на біль голови.

Перше, деякі працівники пера, не згадуючи вже принагідних дописувачів, чомусь замість літературної української мови, вживають мову, яку вони вважають за українську.

Треба припускати, що читачі, які займаються вивченням українських діалектів, напевно й так не шукають своїх матеріалів на сторінках щоденників і тижневиків. Наша преса повинна звернути належну увагу на чистоту і правильність друкованого слова, хоч бо тому, що часопис є єдиним засобом для більшості читачів, з допомогою якого вони можуть вдосконалювати свою власну мову та передавати її своїм дітям.

Другою поважною проблемою є необхідність у вживанні офіційних назв. Коли я, наприклад, читаю, що відомого громадського діяча або науковця не стало між нами, що його тілліні останки сроджено на "Український Цвинтар" в Бавдні Бруку, Н. Дж., мені цікаво знати, чи йдеться тут про Український Православний і Цвинтар св. Андрія в Бавдні Бруку, Н. Дж., чи може про якийсь інший цвинтар в тій околиці.

Нас, читачів, дуже цікавить, чи наші науковці, точніше мовознавці, зможуть знайти трохи вільного часу між клубами "круглих столів", сесій та термінологічних конференцій, щоб наразі ухвалити, як маємо по-українськи називати країну, в якій живемо і працюємо?

Такий "подив" був би не лише з нашої, читачів, інтереси, але й першу чергу їх власного. Нам було б дуже соромно, якщо б колись стався такий випадок.

Під час розмови в одному з американських університетів професор славістики, американець, поцікавився, як звучить в українському перекладі назва його держави. — Юнайтед Стейтс-ов-Америка. Присутні три колеги, українські славісти, дали йому таку відповідь:

— Злучені Держави Америки!

— З'єднані Держави Північної Америки!

Чи ви були б здивовані, якщо б американець після такої відповіді постукав себе пальцем по лобі або, в гіршому випадку запитав, чи українська мова взагалі, "мова"?

Пересічному читачеві незрозуміло, чому деякі наші Шерки і установи, включно з Секцією Мовознавства УВАН, вживають терміну США, а інші користуються назвою ЗДА. Ще інші вперто продовжують милуватися словом ЗДПА.

Я переконаний, що не лише читачі, але й увесь український загаль повинен цією справою задікавитися і прийняти до висновку, що цей "мовний Збруч" обов'язково треба усунути, щоб не робити з себе посміховища.

Прихильники терміну ЗДА повинні науково довести, що кожний або хоч один із 50 американських штатів є окремою "державою" і одночасно показати причину, чому термін США, чи окремі його складники, не надаються до вжитку в українській літературній мові.

Це — кілька думок пересічного читача української преси.

Планове редактори і журналісти повинні прикласти всіх старань, щоб читачеві було приємно взяти в руки український часопис і прочитати його. Від дошки до друку, відшукуючи кожним словом.

Валентин Катренко

З НАШИХ ВУДНІВ

ЕКОВЕ ВЕСІЛЛЯ

Багато гарних і позитивних слів було сказано про мистецтво виставки Едварда Козака, що закривається в наступну суботу в Гантері. Проте, мені самому дуже бракувало на тій виставці картини, яка цим разом не виставлялася, але була там минулого літа і яку напевно всі пам'ятають: "Весілля" Е. Козака. Можливо, ця картина вилася мені в тямку у зв'язку з численними весільними прийняттями чи бенкетами, що відбулись цього літа в пансіоні "Ксена".

Ековес "Весілля" — це не картина, а ціла селянська залучка епопея, цілий роман. Можете стояти перед нею годинами і читати, наче з книжки, про наш побут, звичай, традиції, про психіку народу, народний гумор, етнографію, демонологію тощо. І кожний з нас, хто має колись нагоду бути на такому весіллі, міг би себе легко віднайти на цій не зрівняній панорамі: хто з молодими в танці, хто між гадзками на поважній розмові, хто коло столу, на лаві, а хто, може і... під лавою.

Я, звичайно, знаходжу себе на певні... Якщо пригадуєте, у вертільному, правому кутку картини сидять на певні двоє диточок, хлопчик і дівчинка, це й чорний котик, це білий котик, це світлі сліпачки... Отак воно справді було: коли нас, тобто меншу сестру і мене, брали на весілля, то зразу наминали: "А ви, бабурі, не плетайтесь по під ноги, бо тя одне з другим розпочнуть, як жабу! Скакайте тутко на бабку!". "Бабкою" називали в нас, у Бібречькому повіті, ліч, а радше заічок. Для нас, малих пучків, це було щось нечуже, чужа, але фортеця! Нам дали в руки по відповідній байді книжку, виважену на бабку, а зліва уже можна було безпечно спостерігати все, що творилось, аж до...

І ми дивились широкорозплющеними, дитячими очима (як на картині Ека) і слухали — слухали! І дуже тоді дивувалися, чому на весіллі так багато плачу, го-го-го-го. Плаче молода, плаче мама молодого, плаче мама молодого, плачуть сестри, друзі, коли на танцях надіймуться й перестануть співати. Тільки молодий не плакає, — він, молодий, таке враження, взагалі не знає, що з ним діється і що це за оказія?...

А пан староста, — такий статечний гадз, як наш заслужений весільний тоот-мастер, інж. Пік-Пасецький, — тільки з довшими вусами, — той же більше до-давав жалю і так розжаловлений молоді, або князів, — як каже пан доктор Пенко з Філадельфії. "Ага, ти щасливий, доню, — говорю, — що ж тобі добро буде замужем: води не меш носити — сама потече тобі з очей, дров до хати не понесеш — самі за тобою полетять..." І так далі.

При всьому сентименті і пошани до весільних традицій нашого народу я ніколи не бачив би жалдї молодій (чи князів), щоб такі "жестяні" знайшли реальне застосування в її житті! Навпаки, всім заінтересованим і соціологічним нареченим, уже звичаним і тим, що жуть свої черги весени, побажало, щоб часта, радість і любов були найчастішими гостями в їхньому домі, щоб було це їхнє життя таке світле і ясне, як космачка вишиванка, таке гарне, як скульптура Михайла Черешньовського, таке багате, як картини Михайла Мороза, і таке веселе, як окаянічне число "Лиса Микита".

І К Е Р

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ЛУКА ЛУЦВ

ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІАЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

(57)

— Соціалізм, — відповів я, — то така наука, щоби, от для прикладу, що мають люди обробляти поле по кусничкові, кожний окремо для себе, то щоби обробляли разом, то ніби, щоби все поле збили в один лан громадський і щоби на нм робили всі разом, що виродиться, також разом іде до громадського шпихліра, а відтак уряд громадський ділить кожному тіслю того, як робив: зробив більше, більше дістає, робив менше, то і менше дістає". (289).

І далі Мирон вияснює Олексі свою програму, яку тут наведемо, бо це оповідання маловідоме, і ті, що говорять про світогляд Франка, дуже рідко його згадують, бо в ньому нема "марксизму" — це чисто франківський соціалізм, який він перейняв від Драгоманова і який не подобається ані комуністам, ані соціал-демократам.

Мирон, Сторож ось так викладає свою програму Олексі Сторожеві:

"Ми тільки того хочемо, щоби кожний працював на користь усієї громади, а тоді вся громада зможе

уже відоме нам оповідання "Моя зустріч з Олексією". І. Басє реферує Франкові погляди на соціалізм на основі "Катехизису", але мусить додати, що "Франко не зміг до кінця усвідомити і вірно викласти в цій праці вчення Маркса і Енгельса про насильне повалення капіталізму, про вирішальну роль робітничого класу в революційній боротьбі" (Там таки, ст. 47). (Далі буде)

Міннеаполіс, Мінн.

НАВКОЛО ОБ'ЄДНАННЯ МОЛОДІ

Відбулося свято юності, так хочеться назвати показ праці українських дітей і юнацтва, а одночасно й сорбності, проведений 18 червня 1966 р. в українсько-американському Домі.

Заходами УККА всі наші освітні осередки дійшли до згоди, вибрали на показ для громади найліпші наслідки своєї праці і демонстрували свої мистецтві в атмосфері дружньої співпраці.

Виступали окремі виконавці від шкіл українознавства (декламації, спів, гра на інструментах) та гуртки, у праці яких також беруть участь учні шкіл — тепершні, або ті, що вже й скінчили навчання в укр. школах. Молодечі гуртки працюють переважно при молодечих організаціях (за абеткою) Мун, Пласт, СУМА та в параф. школах.

Ця імпреза була приємна тим, що зібралася і старша і молодша юні працівники мистецтва. Керівники гуртків вітали колег з успіхом, виконавці подивлялися од на одного з інтересом, а деякі з них навіть заходили до гуртків, щоб поспівати з ними окремих творів. Присмислювалося бачити духівництво обох віровизнань.

На початку програми виступали зі співом (баритон) Мирон Павлович — станичний місцевий Від Пласту та юна пластунка (сопрано) Стефанія Ковальчук. Обидвоє співаки люблять спів і вчать співати. Наслідки цієї праці вже можна бачити.

Серед дітей виростає кілька вправних декламаторів, які розуміють, що подати слухачеві — по них видно уважну працю з ними керівників та батьків.

Змагання велося дружно і весело; виконання було свідоме, інтерпретація керівників добра. Крім того зовнішній вигляд у більшості виконавців досягав вже досить високого рівня: дівчата здебільшого вже розуміють вимоги українського стилю в убранні.

Добре репрезентуються групи з однокольорними кресетами, але при різноманітній вишивці все ж тримають привабливості. Стилю вишивань до політавського чи гудульського строю. Про те і група танцюристів МУН, що мала кресети різного кольору, мала свою привабливість.

У молоді вже виробляється відповідний „тон“ поведінки на сцені. В наслідок деякі групи вже запрошені до виступу в програмі Українського Дня в Міннеаполісі Парку 14 серпня, в тому числі і Дитячий Хор. З огляду на те, що юнацтво наше часом „гудується“ до репрезентативних виступів у майбутньому, слід поруч з позитивними згадками й про недовідки.

Мова йде про зовнішній вигляд виконавців, які прийшли на виступ у „збіраному одязі“. Це були одиниці, але вони різко вражали око, порушуючи загальну добру картину. Ці недоліки треба виправити. Краса національного строю має свої суворі приписи і в показі — це свого роду модель. Керівники мають неадекватно право вимагати дотримання приписів стилю.

До недоліків належить також і текст у коломийках (виступ Юного Черемошу) в половині невідповідний до віку школярів. Той текст треба замінити іншим, ближчим до дитячого відчуження і виконання.

До недоліків належать також і дефекти залу Українсько-амер. Дому.

На нашу думку, доказ треба було зробити окремо для шкільного і юнацького віку — ефект кожного був би виразніший і не було б перетворення дітей шкільного віку.

Ол-ра Костюк

В АМЕРИЦІ І В СВІТІ

ОСОБИСТІ ПРИБУТКИ АМЕРИКАНЦІВ в липні цього року збільшилися на 2,5 відсотка дола, на малою менше, як вони збільшувалися порівняно з минулим місяцем в першій половині цього року. Особисті прибутки в липні ц.р. становили 579,7 відсотка дола, в порівнянні з минулим місяцем збільшилися на 12 відсотків. Вони були на 8 відсотків вищі, як в липні 1965-го року. В сімх місяцях ц.р. особисті прибутки американців збільшилися на 46 відсотків дола, що становило 9 відсотків більше в порівнянні з тим самим часом минулого року.

З ІРАКУ ВІТК ЙОГО ВІСЬКОВІЙ ПІЛІТ разом із літаком советського типу МІГ-21 і приземлився на ізраїльському летовищі в Єрусалимі. Прізвище летуна зберігають в тайні. Подано тільки його заяву, що він християнин, був невдоволеною відносинами в іракській армії і давно планував втечу. Він відбув недавно спеціальний курс в Москві для пілотування МІГ-ами.

КОМУНОКАТАНСЬКЕ РАДІО, ЗВІТЮЮЧИ ПРО ОСТАННІ МАСОВЕ ВІЧЕ В ПЕНСІЛВАНІЇ, ПОСТАВИЛО зараз на другому місці, після Мао Тсе-тунга, військового міністра Ліна Пяо, назвавши його „найдорожчим товаришем“ Мао Тсе-тунга, що йде з тим „вождем революції“ „рука в руку“. Прем'єра Чу Ен-лая названо на третьому місці, а „президента“ Ліу Пяо-чю поставлено між підприємцями фігурами на сірому кінці списку володарів Пенсінгу.

ВЧИТЕЛЯМ І СТУДЕНТАМ КУРСІВ УКРАЇНОЗНАВСТВА І ТАНЦЮВАЛЬНИХ ГУРТКІВ НЕОБХІДНОЮ ДІЯ ЛЕКЦІЙ МІСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ Є БАГАТО ІЛЮСТРОВАНА КНИЖКА

М. ПАСТЕРНАКОВОЇ

УКРАЇНСЬКА ЖІНКА В ХОРЕОГРАФІЇ

видає Союзом Українок Канади. Ціна примірника в твердій обкладинці \$3.50. Можна набити у

SVOBODA, 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Сан Франціско, Каліф.

ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

Тиждень Поневолених Націй в нашому місті відзначено в дні від 16-го до 23-го липня.

Організаційну роботу проводив місцевий Комітет Поневолених Націй. Цього року на голову комітету обрали українця — інженера Д. Марчишина, який є також членом виконавчого відділу УККА в Сан Франціско. Для достойного відзначення цього дня вжито таких заходів:

1) заплановано було покладено справу проголошення Тижня Поневолених Націй мейором міста Джаном Шеллі; 2) розіслано до преси, телебачення, радіа, а також до сенаторів і конгресменів нашої округи, відповідні повідомлення; 3) 16-го липня влаштовано демонстрацію — похід автами вулицями м. Сан-Франціско та м. Берклі; 4) 23-го липня влаштовано в театральній залі Фестиваль Поневолених Націй. Українці м. Сан Франціско виявили найбільшу активність у проведенні зазначеної програми.

Похід автами, яких було понад 50, був керований головою К-ту інж. Д. Марчишином, який вів колону в авті з імпровізованими там гучномовцями. Всі авта були удекоровані гаслами та нац. прапорами. Першими в колоні йшли українські авта, якими керував інж. О. Лисенко — голова місцевого відділу УККА. У першій авті стояли, тримаючи в руках американські і українські прапори, дівчина і хлопець з укр. нац. стриж. Похід зайняв понад 2 години.

Фестиваль, який відбувся 23-го липня почався віді-

М. Н.

ВОНИ ВІДХОДЯТЬ У ВІЧНІСТЬ...

(Пам'яті Б. Герасименка)

Свою Україну любив.
Любив її. Во время я любил.
Востановлю тяжкую минуту
За ней Господа молвил.

Т. Шевченко

Шевченко безмежно любив Україну, за що й був важко покараний, але ніколи не калявся. Своєю агітаційними словами він вів родину Україну, став провідником свого народу, а своєю творчістю зв'язав усі прошарки народу, всі частини Української землі.

З роком його святи як поета пошанували і національну свідомість серця народу, і ніколи урядом утилізації заборони не могли спалити трикопального пахощу його ідей в народі і серед народу.

Ніхто так не зв'язав нас в одну цілість, як націю, як Шевченко, не зважаючи на кордонні, якими нас поділяли наші вороги. Його велика віра, що „стане Україна“, була і є для нас тим гаслом, яке вічно кличе нас до боротьби за волю України, до остаточної перемоги над нашим північним ворогом.

Започатковане Шевченком відродження українського народу наповнювало радістю і надією всіх тих, хто не мирився з думкою про національну смерть України та загинів народу через асиміляцію.

Настав віками очікуваний час: розірвалися пута вікові, замайли прапори — Україна воскресла! Почалося буйне відродження України.

Але серед народу й його провідників, що був свідом українця, забували проспані віками депресивні інстинкти, їх предків — деспотів, і нові червоні орди, які і колись, пішли війною проти свободоловних народів колишньої Росії, а в першу чергу проти України.

Боронили волю України її сини. То були юнаки, зав'язані кайдани, були між ними й сивоусі діди, в яких загоріла прадідава крив. Майже чотири роки точилася завзята нерівна боротьба з червоними й білими ворогами: не було такого кутка на Україні, від Сяну до Кубані, де б не текла своя і ворожа кров.

Обезсилена Україну ворог переміг... Цвіт нації, перейшовши кордон, розсіявся по Європі, але не втратив віри в те, що Україна таки воскресне і стане вільною, про яку нині вже мріють не одиниці, а мільйони.

На чужині, в розсіянні вони не перестали боротися за

До всіх українців і українців в Лос

Анджелес і околиці

Громадський Ініціативний У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

раїнський Католицький У-Гурток запрошує всіх українців Лос Анджелесу й околиці на сходящі, що відбудеться в середу 7. вересня 1966 о год. 7:30 вечером в залі Українського Культурного Осередку при Мельродів Еванго в Галівуді. Мета сходящі вибрати Громадський Комітет Лос Анджелесу і околиці для влаштування бенкету на пошану Верховного Архидіакона Української Католицької Церкви Писфа Кардинала Сліпого. Внесок до бенкету буде призначений на ук-

ПОДЯКА НОВОГО ТЕАТРУ

РЕЖИСЕР ВОЛОДИМИР ЛИСНЯК ТА ПРАЦІВНИКИ НОВОГО ТЕАТРУ СКЛАДАЛИ СЕРДЦЮ ПОДАКУ УСТАНОВАМ ТА ПОДИНКОМ ОСОБАМ ЗА ЕНТУЗІАСТИЧНУ ПІДДЕРЖКУ В ПЕРШОМУ СЕЗОНІ ПРАЦІ ТЕАТРУ.

НОВИЙ ТЕАТР ДЯКУЄ:

- Союзу Українських Купців і Підприємців міста Нью-Йорку; пп. І. Кефорові та В. Роговському, власникам крамничі „Олімпія Діксер“; та п. Зеленові Ваб'юкові за грошові пожертви по 100 дол.
- Пані С. Гаваскій, о. Л. Гузареві, д-рові Р. Довде-ву, інж. Ю. Крижановському, д-рові М. Логазі, пані І. Данасі, інж. Ю. Раковському та м-рові М. Стецені за інші грошові пожертви.
- Д-рові Е. Грабарчукові, інж. Л. Добрянському, д-рові М. Кузьмичеві, п. М. Лебедєві, д-рові В. Петришині та д-рові І. Чоланові за медіа пожертви.
- Пані С. Трісі за проектування і виконання жіночих костюмів та паням Н. Андрейко, Н. Ільницькій і М. Скрибайло за допомогу.
- Панові З. Максимову за виконання чоловічих костюмів.
- Панові В. Пачовському за проектування та виконання масок.
- Панові О. Вороневічу за мистецьке оформлення програмки.
- Українській пресі, особливо щоденному та тижневому (англомовному) виданні „Свобода“, „Новому Шляхові“, журналові „Лис Микита“ та „Бюлетеневі Товариства Української Кооперативної Ентузіастичної Піддержки“ за ентузіастичну піддержку.
- Дирекції та адміністрації Українського Народного Дому в Нью-Йорку за приміщення для проб та особливу співпрацю.
- Адміністрації та Дирекції Українського Інституту Америки за приміщення для різних потреб театру.
- Управі зору „Думка“ за дружню співпрацю.
- Крамничі „Арка“ за безітересне перепродавання квитків.
- Координаційному Комітетові Молодечих Організацій при УККА за допомогу в продажу квитків серед молоді.
- Панні Н. Волошин, панові Т. Геврикові, інж. Ю. Гіліньському, п. В. Дармоделові, пані Н. Ричар, пані й д-рові Р. Сочинському та м-рові В. Стецені за гурт і теплоту для молодого театру.
- Об'єднанню Мистців Українців Америки, відділ у Нью-Йорку, за дружні привітти.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

ВІДДІЛ ШИКАГО —

улаштує

12-го Листопада 1966

ВАЛЬ ІНЖЕНЕРІВ І БЕНКЕТ
в залі Edgewater Beach Hotel
5349 Sheridan Road
ШИКАГО, ІЛЛ.

Іван ВУКОБРАТОВИЧ

Знає
УКРАЇНСЬКА
ФУТРА ФІРМА
виконує на замовлення
НОВІ ФУТРА,
перемодельовує прохідні
футра по найновіших
фасонах.
Приймає футра на
переховання-виробу
Вибір і доставка на місце.
J. WUKOB, Inc.
Manufacturing Furrier
111 E. 7th Street
NEW YORK 9, N. Y.
Tel.: SPring 7-8710

Д-р БОРИС ФИЛИПЧАН

57 PASSAIC AVE. — PASSAIC, N.J.

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

ОРДИНАЦІЯ БУДЕ ЗАЧИНЕНА

від 24-го СЕРПНЯ до 7-го ВЕРЕСНЯ 1966 р.

НОВІСТЬ! ОФІЦІАЛЬНО! НОВІСТЬ!

ГОТІВКА ДО СССР

Американські долари або рублі.

Повною кількістю — без потручень.

Посідає мас вибір одержання посвідки в американських доларах для закупів в спеціальних склепах або може одержати повну кількість в рублях.

ПОВНА ГАРАНТІЯ
БЕЗ ОПЛАТИ ЗА ПЕРЕСИЛКУ

3 ДІЯЛЬНОСТІ ВІДДІЛУ УККА

Контрольована температура. Модерна капличка для ужитку ДАРОМ.

PETER JAREMA

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.

ORegon 4-2588